

בכמה וגים ורמונים. וארבעה בגדי לבן שבהם היתה הגבירה מתקשטת לפני המלך. זהו שפנתוב (בראשית ט) וראייתה לזכר ברית עולם. וגוזלת את גברתה כמה מאכלי הקרבנות.

שור מועד בעלה, נכנס לבית המלך רבוננו בארבעה אבות הנזיקין שלו, (שהם יחזקאל א) ופני השור מהשמאל לארבעתו) עון ומשחית אף וחמה, בגוף שלו הרביץ על הכלים, מזבח מגורה שלחן ושאר כלים. רבץ עליהם ושפרם. ובשן שלו אכל כל הקרבנות של מאכלי השלחן, ואת השאר רמס ברגליו, (ומזקח הכל, והשאר שהם אמורים ופדרים, שירי מנחות, רמס ברגליו) ובקרנו הרג פהנים ולוים. הרס הכל, חלל ממלכה ושריה.

הבור נקבה רעה, לילית, בביתה, שהיא בית הסהר, תפסה את הגבירה ובניה, השפחה רעה, בגלות שלה, ושמה אותה בכמה שלשלאות, ואסרו לבניה את ידיהם מהדקים לאחור. (איכה א) היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח. ולא עוד, אלא (שם) כל מכבדיה הזילוה פי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב נאנחה ותשב אחר.

ולא עוד, אלא זונה דאיהי הבער, דהיינו אש, (איכה ד) ויצת אש בציון. לבתר קם אדם בליע"ל רשע, רביעי לאבות נזיקין, דאתמר ביה אדם מועד לעולם, בין ער בין ישן, ושלח את בעירו, ואכיל ושצי וגדע פרמים ופרדסים של ירושלים, וכלה הכל.

רבון העולם, אפה אמת ותורתך אמת, נתת לנו מצות תפלין, לצדיקים גמורים הוא שכר כפי מעשיהם, פאר על ראשם, ומשמשים את אבותיהם ואמם, כמו שהגוף שכל איכריו

הות מטרוניתא, מתקשטא קדם מלפא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ט) וראייתה לזכר ברית עולם. וגזלת לה לגברתה, כמה מאכלין דקרנבנין.

שור מועד בעלה, עאל לבי מלפא רבוניה, בארבע אבות נזיקין דיליה, (דאינון, יחזקאל א) ופני שור מהשמאל לארבעתו) עון ומשחית אף וחמה, דכלהו מועדין לקלקל. בגופא דיליה, הרביץ על הכלים, מזבח מגורה שלחן ושאר מאנין, רבץ עליהו ושברתן. ובשן דיליה, אכיל כל קרבנין דמאכלים דפתורא, ושאר אברגלוי רפסא. (ומדקא כלא ושאר דאינון אמורין ופדרין שירי מנחות ברגלוי רפסא) ובקרן דיליה, קטל פהני וליואי. הרס פלא, (איכה ב) חלל (דף קי"ח ע"ב) ממלכה ושריה.

הבור, נוקבא בישא, לילית, בבית דילה, דאיהי בית הסהר, תפיסת למטרוניתא ובנהא, שפחה בישא, בגלותא דילה, ושוייאן לון, בכמה שלשלאין ואסורין לבנהא, ידיהו מהדקן לאחורא. (איכה א) היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח. ולא עוד אלא (איכה א) כל מכבדיה הזילוה פי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחר.

ולא עוד, אלא זונה דאיהי הבער, דהיינו אש, (איכה ד) ויצת אש בציון. לבתר קם אדם בליע"ל רשע, רביעי לאבות נזיקין, דאתמר ביה אדם מועד לעולם, בין ער בין ישן, ושלח את בעירו, ואכיל ושצי וגדע פרמים ופרדסים דירושלים, ושצי כלא.

רבון עלמא, אנת קשוט, ואורייתך קשוט, יקבת לן מצות תפלין, לצדיקים גמורים איהו אגרא כפום עובדייהו, פאר על רישייהו. ומשמשין לאבוהון ואמהון, בגוונא דגופא, דכל אברים דיליה משמשין